

[Bouet.]

I § 1, stk. 2, i det af ministeren fremsatte forslag var det angivet, hvilke grupper der ikke omfattes af loven, og her nævnes i gruppe 1 sådanne personer, som har fået tillagt ferie med løn efter tilsvarende regler som de for statens, folkekirkens og folkeskolens tjenestemænd gældende. Hidtil har man fra ministeriets side fortolket det således, at kontraktansatte i staten, når de trådte tilbage fra statens tjeneste f. eks. den 1. december eller den 1. januar, ikke fik udbetalt nogen feriegodtgørelse og altså blev ringere stillet end i det private erhvervsliv. Dette forhold er folketingsudvalget blevet gjort opmærksom på, og jeg går derfor ud fra, at ændringsforslag nr. 1 i udvalgets betænkning til § 1, stk. 2, nr. 1, tager sigte på dette forhold, således at de kontraktansatte i staten i fremtiden vil få feriegodtgørelse for de måneder af ferieåret, de har arbejdet inden fratrædelsen.

I samme paragrafs stk. 3 i ministerens forslag siges det, at tvivlspørgsmål om, hvorvidt en person omfattes af loven, kan indankes for arbejds- og socialministeren, hvis afgørelse er endelig. Dette ord: hvis afgørelse er endelig, er strøget i folketinget, og jeg forstår det sådan, at der nu bliver adgang til at indbringe spørgsmålet for domstolene.

Forøvrigt skal jeg ikke komme ind på de i folketinget gennemførte ændringer, der på forskellig måde mere præcist fastlægger de oprindelige bestemmelser. Jeg føler mig overbevist om, at forslaget og ikke mindst bestemmelsen om de 6½ pct. ikke vil vinde bifald i arbejdsgiverkredse, og at man fra den side vil mene, at man er gået arbejdsgivernes interesser for nær. På den anden side vil man måske heller ikke fra arbejderside være tilfreds f. eks. med delingen af ferien i enkelte feriedage. Da alle partier i det andet høje ting imidlertid er blevet enige om dette lovforslag i den nu foreliggende skikkelse, og da den højtærede minister har tiltrådt det, går jeg ud fra, at man så nogenlunde har truffet det rigtige, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Gudiksen: Efter den udvikling, vi er kommet ind i — jeg tænker her på overens-

komsten mellem de store hovedorganisationer om de tre uger, og jeg tænker på kommissionen af 1948, som arbejdede med sagen og også var inde på de tre uger —, kan vi vist slå fast, at de tre uger slipper vi ikke uden om. Om det så er heldigt at have de tre uger, eller det var bedre at have fjorten dage, skal jeg ikke sige, men jeg ved, at f. eks. socialdemokratiet sætter stor pris på at få de tre uger, og der er lempelser i lovforslaget, som sikrer, at der kan forhandles om, hvorvidt de tre uger skal tages på een gang. Ja, de kan jo tages ad to gange, men der kan forhandles om, hvorvidt de 14 dage skal tages i selve ferieperioden maj—september. For medhjælpernes vedkommende er det sikret at kun de 6 dage skal falde i ferieperioden. Jeg tror ikke, det forandrer noget. Hvor forholdene mellem husbond og tyende er gode ude i landbruget, tror jeg ikke det vil genere. For jeg tror, vi giver mere frihed, end der er bestemt her, så det vil næppe volde vanskeligheder for landbrugets vedkommende. Men det slås jo alligevel herigennem fast, at medhjælperne skal have de tre ugers ferie.

Efter den gennemgang, der har fundet sted i det andet høje ting, og efter partiernes stilling skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslagene til gennemførelse.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker de ærede ordførere, som jo alle har givet tilslutning til begge lovforslagene.

Jeg skal ikke føje mange ord til. Jeg kan sige til det ærede medlem hr. Melchior Kjeldsen, at de perioder, der er indsat i forslaget, falder sammen med de perioder, som overenskomstaftalerne hviler på. Datoen den 31. oktober drejer sig kun om en vis del af ferien; den normale ferietid bliver ikke rokket ved denne datoansættelse, der refererer til et specielt forhold.

Der har jo været ting, som måtte rettes i det forslag, jeg oprindeligt fremsatte. Bl. a. er — således som der er blevet gjort opmærksom på — de 6 pct. forhøjet til 6½. Det insisterede man meget stærkt på, og det var nødvendigt at gå til denne ændring, hvis der skulle tilvejebringes det omfattende forlig om lovkomplekset. Der er dog visse ting, som har udvirket forskellen mellem de 6 og de 6½ pct., idet bl. a. det minus, de ikke-månedslønnede havde i sygedage, nu